

kostning, hvad vilde saa Følgen blive? Vi maa jo herved erindre, at der i og for sig ikke er nogen Fare ved Kunstsmørret, men at det kun bliver en farlig Konkurrent ved at indhylbes i eller benytte sig af Naturismørrets fortræffelige Egenheder. Ja, Følgen, kan man let se, vil blive den, at der bliver en Overproduktion baade af Smør og Kunstsmør. Ved Overproduktion forstaaes i dette Tilfælde en saadan Produktion, som skaffer mere frem, end Konsumenten kan fortere. Jeg forudtæller altsaa, at disse Varer fik Lov til at gaa Side om Side med hinanden, og, naar der saa kom Overproduktion, saa vil det efter den almindelige Grundtætning for al Handel og for Overproduktions Virkninger medføre Varens Pris fald. Naar der altsaa kan produceres, saaledes som det er givet, en næsten ubegrændset Mængde af Kunstsmør, saa stiger den samlede Produktion af begge Produkter, Smør og Kunstsmør, selvfølgelig saaledes, at det vil drive ogsaa Smørret ned i Pris paa Grund af, at der kan ikke findes Afsetning for en saa stor Produktion. Jeg siger altsaa, at naar Kunstsmør og Naturismør gaa sammen i Konsumenten, og Folk ere vante til at bruge de to Ting imellem hinanden, saa maa, naar det ene Produkt falder i Pris, dermed absolut ogsaa det andet falde. Kunstsmørret kan jo faktisk nu produceres ganske anderledes billig end Naturismør, ja jeg er overbevist om, at Kunstsmør kan produceres til 50 Ore pr. Bund. Tænk dem, mine Herrer, naar det Tidspunkt skulde komme, at Naturismørret skulde gaa Side om Side med Kunstsmørret til 50 Ore Bundet, saa gad jeg vidst, hvor Landbruget, ja hvor hele Landet blev af i det Tilfælde. Det var et Tab for hele Landet af mere end 20 Millioner om Aaret, medens vi derimod, naar vi behandle dette Forslag fornuftig, for Fremtiden kunne haabe, at drive vort Meierismør op til et ganske andet Udførselsbeløb end det, vi for Tiden have. Jeg skulde ikke have kommet saa vidt ind paa denne Ting, men det ærede Medlem gav mig Anledning til at komme ind derpaa. Jeg skal nu gaa tilbage til Vædringsforslagene, idet jeg dog, efter som de saa grundig ere gennemgaaede af den ærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Schlegel) ikke skal gennemgaa hvert for sig, men blot i al Almindelighed gøre et Par Bemærkninger derom. Disse Vædringer tilfugte nærmest at komme Konsumenterne i Møde. Jeg vil stemme for disse Vædringer, men jeg frygter rigtig nok, at det kan komme til at staa os dyrt i England, naar de vedtages. Jeg tror nemlig, at det Englænderne ville fordrø, og det vil til Slutning ville komme til i denne Sag,

er et rent Forbud. Hvad det først og fremmest gjælder om overfor England, er jo, at der ikke optaars Spor af Mistanke om at der foreligger nogen Forsælskning af Naturismør; men jeg tror ikke, at Forsælskninger kunne undgaaes ved disse Vædringer. De ere mere betryggende end det Forslag, der er kommet fra Folkestinget, men de ere ikke fuldt betryggende. Vøtterne har jeg ikke stor Tillid til, thi man kan let fra Kunstsmørret fra den ovale Vøtte blande over i den runde Vøtte, og Straffebestemmelser ere ikke betryggende. Vi have jo bestandig havt Lovgivning om Straf for Tyveri, men desuagtet begaaes der her i Landet ikke saa Tyverier aarlig, og Erfaring taler for, at Bedragerier kunne finde Sted i denne Sag, idet den ærede Minister forleden ophyste os om, at der under den nuværende Lovgivning derom er begaaet forskellige Bedragerier. Nei, hvad vi maa komme til, er at have en lille Butik, som hedder Danmark, hvor der kun faas den specielle Vare, Naturismør, og en saadan speciel Vare, som Englænderne, naar de ønske den, kunne være absolut sikke paa at faae, fordi der ikke findes nogenjohmhelst anden Smørvarer i dette Land. Naar vi stemme for disse Vædringsforslag, er det for dog at komme det andet Thing i Møde, thi deri kan jeg være enig med den sidste ærede Taler, at man maa ønske en Lov gennemført, men jeg siger dog, at hellere end at tage imod en daarlig Lov paa dette Omraade, ønsker jeg at blive staaende ved, hvad vi have. Jeg vil imidlertid ikke sige, at hvad vi vedtage i Dag, er vort Ultimatum fra denne Side. Vi kunne maaske strække os videre endnu, men jeg for mit Bedkommende gaar meget nødig dertil. Naar vi skulle gaa dertil, er det alene af Hensyn til, at det vilde være høist uheldigt, om vi, efter at der er ført disse langvarige Forhandlinger, skulde ende med, at vi ikke fik yderligere Betryggelse end den, der haves i Loven af 1885. Hermed anbefaler jeg Vedtagelsen af de stillede Vædringsforslag, saavel af den ærede Ministers som af dem, der ere stillede af flere Medlemmer.

J. Pedersen: Det falder mig ikke ind at optage en Diskussion med det ærede Medlem, der nu satte sig, om Karakteren af den Bevægelse, der er gaaet over Landet i Form af en Smøragitation, men jeg vil blot sige, at naar det ærede Medlem gjør gjældende, at det har været en ganske udmærket Bevægelse, og som Bevis derfor henviser til den Virkning, den har havt paa mig, idet den skal have bragt mig til nu at